

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Рок VII.

Нови Сад, петак 7. Новембра 1930.

Ч. 41 (296)

Важносц ремесельства.

Еден учени современи писатељ о ремесельству (М. Савич) крајше доказује, же баш швјетова вељка војна указала, же индустрија (ремесельство) један од главних темеља народа одбране и кад би јеј не било требало јо створиц, баш так јако ше пре одбрану држава буду моћи гради, ладије и војско з оружјем заостриво. Така важна индустрија — ремесло у живоце побљадних држава и народу.

То шијко мож посцигнуц лем зос школованьем дома јебо у других држава.

Држава Југославија зос 14 милионами житеља има важносц, да створи шијки фабрик домашне индустрије, да наш капитал остане у наших рукох. Ињшак преидзе вон до цудзих рукох.

Маме природни богатства: води, леси, минерали и т. д. То треба вихасновац пре индустрију и роботу (надницу) худоби, да је индустрија давигне.

Наша жеј земледилска, та да и то вихаснујеме треба ширити земледилску индустрију, а то мож посцигнуц лем зос помагашом индустрије — ремесельства. Да нешка вејтица вељких подузећа (фабрикох) у цудзих рукох је находзи.

Прето потребно је већеј шегертох школовац у фаховија — стручних ремесельних школа и вечерњих курса. Шегерги през днењ уча практично ремесло и вечерњом у школи потребну науку. Таки школи уж се вељоје у нашој држави.

Пре порције народ оскуђе, бо Јого газдовство не доношује легко. Привички, обичај, розкош... меняју је. Друштво је у темеља колимба, кризи вишадај... Оталь гије на званичнија, котрија порцију влагација, па панотица, котрому руковину муши плација, на учителя, бо у школи пре избјале ходзене штраф... А тоги: званчићи, паночец, учитељ мају и учиц народ јак би жал жиц, учиц је и робиц у польопривреднјији техники. А јак могу учиц, кад народ дума, же вони шијкому злу виновати?

Времсна чекица, аље је муши и през тога прейсц. Док је народ не прешвећи хто му прави приятел, и доброжелатељ — чекица так напредовац.

* * *

Ремесельници и њих газдовска важносц. Газдовска (економска) важносц ремесельникох стоји у тим, же вони израђују свој материјал на хасен свој потрошача земледилску и иных и вони су учителе младежи у ремеселскјија роботи. Их важносц је вељка, бо вони дају народу: обуце: папучи, цицили, бочкори, чижми; кочи и коњски сорсам; шмати, бо шијко потребне за народ; хлеб, бо већу хлеб за шијких, котрија дома не печу; буду хижи за бивале и вишија зданија газдовски и до њих правај потребни ствари (намештај); ковальски и шлосерски вироби у већини и т. д. Вони жеје производирају, бо жеје роби, як гоч хтори стап. Прето, гоч их число вишадај мање од иных стапа, их важносц је објим живоце најода је вељка.

На приклад, яки то хасен, кад земледилец може видоволиц шијких својим потребом дома (коваль, столяр, колесар, шивач...) и не траци час, не троти пењак на други валад!

Д. Биндас.

У НАШИМ
ОТЕЧЕСТВУ

Путовања министрима
ште настављају. Так у Карловцу отримали бешеди министрове Џабенки и Деметрович а у Вуковаре министар Найдорфер.

Верховна глава мусиманох. Прешијој пятку на торжествени способ уведзени до звания верховна глава мусиманох Маглайлич. И цркви власци послали својих заступниках при тих церемонија.

Покрадли цркву. У Пермеју "невознати" злодјеј превалсли до православнјији цркви и зос каси однесли 5600 дин. У каси було ище за 600.000 дин. паперах у вредносци але тога не рушали.

Собрание земледилца. Бујши радићевски посланик К. Ковачевич аволал собрание земледилца а особено бувших радићевца на 8 децембра.

Најпо урядници. По статистици министерија финансијаја число шијких чиновника вишадело 201.058 особи а прешијој року було их 187.165. Од тога припада новији бановини 42.393. По буџету особни видатки вишадују 5.55 милијарди дин.

Автобусни линији у Дунайској бановини. Финанс. одделење дунайској бановини видало један попис шијких автобуса, з когрого је видав, жеје ту јест 93 автобуски линији.

Симплон оријентекспрес вишад зос шијох штвартох вечар на 7 годија, при Сонти. До неких нешто не пришло аништо чекиже не ранети. Чујда лем у тим, жеје је дајди вагона погубели.

Одвалеј ше брег. При валаје Иванец одвалеј ше једен цали брег и засипај државину калдерму на 70 метара. При тим од людох нікто не пострадај але вељка чујда зробена вином и вольом.

Мучени наших людзож у Мадирској таки вељки, же 500 југославянских фамилија зохабели Мадирску и усељали је до нашог отечества. Наших земљака јест ище дас 150 езри у Мадирској.

Списование житеља у нашеј држави окончи је у жешацу марта 1931 року теди је попису и шијки земледилски имања.

Сојуз пчоларских друштва у нашеј краљовини напредује. У њим јест 8 вељких пчоларских друштва, котрија мају вељко финансији по шијких местах.

Школа за искох. Дајкељо километри од Београду основана једна школа, у котреј је вежбају (дресирују) млади иско, у првим шоре таки котри послужа полицијскеј служби а већ таки котри водза шијких и меркују на дзеци.

Большевицки порциј

Большевици зробили у Русији револуцију, забили цара и заведли своју владу зато, да створија на жејија риј, даје буду шијки сјако уживајац и дзе не будзе аније богатих, али худобиних. Не-

уки народ им верел и помогај јим нішици и најац спахијски хижи и салаши, забивај богатих и високих папох, а кад пришло, да је западеј једнакосц у бogaству и уживанју, теди

обачели шицки, же тей єднакосди пест, бо на место старих панох, пришли нови большевицки. Тоти цо скорей найбажней кричали процив богачом, министром и генералом, тераз пришли на їх место и владаю ище велью горше, як гвіти. Горше, бо тоти нови большевицки панове остатні безбожники, людже без чесци и совисци, велі од їх обични збойниці, толває, па розуми не, же що вони нікого не боя, ії на кого ще не оглядаю, уживаю по милей волі, а ти народе реб и плац.

Наместо обсаного раю, пришла страшна пукда, революція шицко уничтожила а тераз чекко пове будоаць, тим бажай, же пред большевицами замкнуты цали шает, ніхто несце збойником піч помогуць.

И зато вони нарушеля на народ страшни порци. Сден чловек земледілец зос україни описує у єдних українських повинех тоти большевицки порци. Вредно е, ца ще и читателе "Р. Н." о тим дознаю, да можу большевицькох добре уповаць и судзець.

Пре людске очко заведли "товарини" большевицькох лем єдину, та звану "єдину" газету порцию, але гоч зона "єдина", илах виниши лем дзвешату часті, того, цо земледілец мухи юндом комуністом плаваць.

Тота "єдина" порция виниши за штредне газетство 50 до 100 долари

(2800 до 5600 Днв.). Але такої за "єдину" порцию накладаю большевицькох другу, так звану "шлебодну" порцию, та би випатрадо, як народ гу гвітей "єдиний" порций шлебодно, од своєй даеки додава ище 100%, лебо 150% веци. Розуми ще, же ту о шлебоді нет ані бешеди, бо большевик и шлебода то так, як огень и вода. Насправди большевицька плада одреда, же ту "єдиний" порций мухи кожди доплатиць ище 150%. Пре людске очко дава ще тата одредба по валадох па гласало, але хто би ще ушмелел гласац проци таїко го польція (страшна "чока") оптужи пре контраполюцію и такої чока даскелью роки цемніци, лебо го винесю до Сибіри, а жем' му конфісцираю за державу.

Окрем тих двох порцийох, цо виниши ведно за штредне газетство 13 до 14 зори дніари, мухи земледілец плацци каждого року державну "вояничку". Мухи, бо ишак го претглаша за контраполюціонера и зна ще, по го чека.

Найважниа и найчешкіца большевицька порция сст насилне обберане зарпа. У нас було цошка сличне у найчешкіцах роках воянія, кед ще жито рекверирава за войску, а большевицькох рекверирава жито кождого року. И ток бы чловек и скрих мех-два, не има го пікому предаць, ані ніхто не има од нього купиць, бо за то велька карал Кара

на того, хто предаць, и на того, цо купел.

За революції шинвали большевицькох паастом: зос жему владац ви маце право, але панове нігда не, а тераз паасти обращали: "зос жему владац маце право, зос урожайом нігда не!"

Зато тераз земледілец у большевицькій Україні обрабляю лем тельо жеми кельо требаю за свой живот, и там ще спрема вельки глад. Уж давно ще у багатій Україні хлеб и муха предава па цибули и треба цали даєть чекац пред тар-

говином (розуми ще державном), да ще добиц за драги пенсії кілу-два муки.

Правда, же и у нас не легки живот, але ми голем мухе шлебоду и право владац и зос жему и зос урожайом, и гоч тут урожай пушка пема цени, але є ишак наш, ніхто го нам на силу не одбера. А цо найважніє, нам ніхто не обещал ані не обещаю на жеми, а комуністи обещали людзом рафеси живот под іх владу, а зробили раф себе, а людзом пекло...

Мих. Ф-к.

Краль Етіоній окружили тих дньох на торжествени способ у варошу Адісабоні. Участвовало вельке множество народа зос шицких краюх Абесинії, котра 9 раз вешина од Югославії. Краль Тафари вожел ще у тей каруци, у котрой и племінни цар Вільям, кед ишол на крунене.

Народне вешеле у Бугарскай. Вишчапе краль Бориса прославене у цалей жеми зос вельким народним вешельем, котре уж тирва веци дні, а за котре Булгарски народ будзе плацци ческі мільйони.

У держави Колумбії. У южній Америці постої держава Колумбія, у котрой панус враги католіків. Католіческа вира ведно

и державна вира, а медаи державну и церковну власцу потполне согласне. Недавно проглашенні північ Христа Краля за державне північ.

Нови святителі. У Риме робя на тим, да ще проглашта за святителюх 466 мучеників, котри пострадали з нагоди революції у Кіні и були забити з мережні на яру.

Залята варош. Алома велька варош у Мексику залята з воду. Велі людзе нашли свою пімерц у габох вілятей рики. Исто так под воду находаи ще и варош Тухон.

Міністер котри розбіха. Тих дньох цолиця у Берлінну заварла єдного чловека, котри гварел, же му мене Логе. Медзитим

и махал зос руками указуючи на уста.

— Як ще тут пеми вола?

— Янко М...

— Понеже сце ланали риби, а то забранено, та будзеце приявіши вине власци, пред хтору будзеце строго отчитавац, дахле можеце пойсц!

У тым вінял кніжочку и почал цошка писац. Михал ше рушел, але бачи Янко остал и почал указавац, же торба празна, и превращаю на спак, да ще чувар бегелю доисци, же не вдашель ніч. По тым почал укаовац на Михала, а на себе заці маҳац же вон пе лапал. Чувар бегелю ще овал.

— Я шицко видзел цо сце робели, зато вам вигварка не поможе, то бу дасце на судзе доказавац.

Кед то чул бачи Янко обрател ще и пошол за Михалом. Понеже гвітот уж бул далёко, то бачик мух

шел и бежац за нім. Що думаде? цо ще стало кед бежел? Так ще од беженя зограл, же ще му бешеда поврацела назад, и такай ще овал тут Михалові.

— Не думал сом, же щи такі матарец.

— Чом?

— Зато же щи таку правду бегелярови попед.

— Га то озда бегеляр?

— Дабоме же бегеляр.

— Як ви знаце?

— Я то, чловече, добре познам, волі баш тот бегель чува.

— Па ви веци може буц и знали, же ту заклаано риби лапац.

— Дабоме, же сом знал.

— Е, та кед сце знали, веци сце ви веши матарец одо міс. Я кед бы знал, же даю заказано, я бы то не робел. Але видзяле, не дало вам міра, та цо сце виглядали?

— Знаш, Михале, пармо, уж ишак не будзе, цо се-

ФЕЛЬТОН

Пошли лашац риби.

(Приміщене).

— Не гуторел сом, же да ще праціше?

— Іша да я тово знал!

— А я видзице знал, лем да сде ме послухали.

— Но другираз це будзеск слухац, а тераз мухімне престац бо ми уж зуби заціна.

— Престапльме бо и мис и горуцо.

Обидваме виниши зос води як под команду. Док ще до других шматох преоблякалі, хтори исто були цалком мохри од дижджу, дотля ще гу нім прибліжковал сцені непознати чловек, зос пушку на плечу. Михал понатрел на бачика Янка.

шо утвердило, же то Др. Францел, министр председатель малей немецкай держави Брауншвайг. Вон участвовал у разбиванию обложах жидовских дутянох у Берлину а припада социалистичкай партії.

Чудни зарі. Немецки новини пишу велько о чуднім винаходу, же ше по дійствию заріох нараз застави шинки автомобили на 4 килом далекосиди. Тото дійство заріох могло би

буць од великої важкосці у слідуючій войни, бо би могли зауставіць і крилати инише. Француски ученыи не бара веря тим немецким видумом.

Не даю им хлеба. Большевицка влада одредзела, же алі ёден священік ані служытль церкви не може достаць ані купиць хлеба и нашого пожывленя. Медан тим народ стое при своїх священікох и отримус их.

Велька годзина. — Або чи ест Бог?

Двоме пайташе у Сілвестровій ноці очековали удер 12 годзини полноцній. Ёден з них бул вируюці християн, а другі безвірець.

„Бес годзина! 1, 2, 3, 4, 5, ..., 12! Щепліви нові рокі!” гваря безвірець.

„Господь Бог вислухай”, однокед тот другі. „Вя бізовин, же ваша годзина добре указує?”

„О рабоме, шаклем перший сом ю наровкал по турніровій годзині, а тата і не хібле указована. Бозіяди дзвінь ім означени трані час зос гвіздарі!”

„Но, та вецка би гвіздаре о своій волі могли удесоац годзини.”

„Глупе слово. Треба анац, та гвіздаре по удесоу час о свой волі, але по слушу, по тей великої годзини гваленей.”

„Праве того сом сцел, та би сце ви спомли туту вельку годзину: слухно и чади. Тота годзина ми ше

уж люби. Вона така велька, же не лем а бліска, зос тисячи кілометры мож на ней час вичытац. Така с велька, же мільони людзей можу на ней нараз видзиць, а колеса ма веши як явша жем. А найчуднішее то, же с така єдностацца, бо є єдностацца як нашо кішэнково годзинки. Ту не видно осовини ані шруби и вона завищена у вселеней. Гей але як ідеа од шинкіх годзінох пайточнейше. Уж тисячи років ідзе. Кажде ей колесо белы так швидко як а із зелавіштрелена куля, я до нешкі не потребовала ліякай репарациі ані ю од початку швета іхто поцагавал а зато віше ідзе. То найточнейша годзіна. Цо повеце о тей годзіні?”

„Так то, поведол тот другі зачудовани. То в чудесне майсторске віло.”

„Але слухайце як посталя. Но народзе вая даце повез о вашей кішэнковой

достал. Гварела му як не власужац. Кед не принес риби. Але и то шинко би не було велике, кед би не бул достал поволанку же ма кару плаціц у сумі од 114 динари у готовых пенжох, прето же лапал риби а то не було шлебодно. Кед то прочитала ніна Марх, то нараз скричала: ша кед паметаце Янку, и на мрежі було 114 дзири, па то ше баш и здава.

— Чи ше здава чи ис здава, лем я вешей риби не сцем видзін, а не то да іх ся, отповед бачик Янко у гніву.

(Казинк.)

Мих. Биркаш.

Страж ящурки. Векшина малих животинкох плашліва а особено ящуркі. Вони не знаю так упілациц, же им нараз отнадне хвост. То спричинюе и вельку боль але хвост о даскелью мешаць на ново вироцінне.

годзинки. Чо би сце поведли о ей посташку, кед би дахто о ней так приповедал: Було раз на ёдним месце велько віраху желеаного, бакарного и стріберного. Ту нараз вітор фуктал tot прах до малих громаткох. На то пришол діждж, хтори туті громатки зліпел, вецка прішла велька горуносць, хтора инде допомогла и уж були готовы вісліяки годзіново колеска. За краткі час саими ше колеска поскладали з помоцу шрубох. Хібели іще казальки и скло. Шешіліва згода и то принесла и поставила на место. Годзіна була готова. Пришол вітор и тот ю приведол до рушаня.”

Інсцерпліво то слухал тот другі.

„Безумство таке ше іще нігда не приповедало.”

„Маце правду прихтэлю, бо то глупносць цо сом вам приповедал. Найпростейши членек зна, же кішэнково годзинки не постаню самі од себе и же муша мац жудраго майстра годзінкара. Але, приятелю, ище веши безумство цо на прыклад нашо шлебододумци гуторя, же тата найвекша годзіна там на пебе сажа од себе постала и не була потребна жадна мудра бітносць, хтора то створела. Ей, ей, мили приятелю, до нешкі сце не верели, же ест Бога, тераз уж признайце, же так як муша бул годзінкаре, так інде баржей мушки бул годзінкар, хтори рихтує туту вельку годзіну вселеней. Вони жури мац и безконечно веши силу як цо ма чоловек бо жушел туті силы колеса годзіново полоянці на свой места и привесць до рушаня. Того годзінкара воламе Богом. Писмо св. уліс веций як 3000 років глаши, же гутори лем блазен у шерцу своім, же нет Бога. Далей написано: скорей як постали гори, лебо як була створена жем од викинів ти сея Божке. Ясне, же би швет могол створиц, жушел Господь Бог уж пред тим бывствовац.”

„Але іще піхто не видаел Бога”, гварел безвірець.

„Ей, ей, яка бистроум-

носць. Та чи сце видзели того, цо справець вашу годзінку? Бізовин не бо вон жие дагдзе индей, одкада нам годзінки довожую. А правда, же их зробел розумны чловек. А лем од тей великої годзіни жадаць, же би сама од себе постала. Нашо тілесны очі можу видзіц лем того хто ма тіло, а же Бог ест чисти дух зато го не можеме видзіц тілесными очами. Його мож видзіц лем душевным а то на кождым месце у природы у наших роботах кед нас каре. Повесі нам так: Достал сом писмо з Америки од чловека а ніда сом то не видзіл а зато знам же жие бо ишак бы ии не писал. Господа Бога зме не видзіл а інак бізовин знае, же жие бо як св. Августин гварел не написал нам одно писмо але цалу книжку, тулу вельку цалу книжку природы. А ту каждае растенис кажда роштіна писмо Бога Створителя писанім. А прето тисячи и мільйон жону писац и друковац и кричад у школах и бігоругаче у редакційах и од них заведасии людзей же лет Бога, же нет неба, же нет пекла. Тоту вельку годзіну там горе би мушели старгніц а лем теды би могли сумяць о бывствованію Бога. Док-тота годзіна, тато слунко, там горе вони нам глаши піснішее як шинкі туті ісверци. Божіе, Вон управляя и уредзуе. Вон с нашим Отцем и Паном.

Політи огня и святого распалення закінчел вируюці своё доказы. Же не доказавац задармо бо преламал у души свойого ізвірющаго пайташа то ше видзело на Його тварі, а тот ше уж змирел, престал побізац вічні правды, сціснул руку приятелью. То було подзековане за християнське поучене и прещедчиле о вічных правдох и до тераз не познати баженичества наполнили його душу.

Прерабел:
Андрей, давожар.

ПОУКА

Не будзі лакомы.

Бул еден стари дідю. През дали живот вон бідовал, бо бул барз худобны. Пришла ту пъому раз судъ-

ба вос ценожмы и мило ше гу пъому оміхнула: „Не плаче діду, не старайце ше. Попацьце лем на мие и розвешельце ше: будас

жеми, будеши хижка, буду кошт и вишедіяю статок; па и роскоши. Видаше тоги злати пеңежки? Зос старого жибраха ария вони пана, Одженя вони од вас шицку бригу. Добре вам будзе на тим швеце. Коло вас буду людас лем на кашенку патриц и зос медовима словами полівац. Уж ви прендили вашу нещасну годину. Тримайце лесм торбу! Стари наставел торбу, и почал до неї пеңежки класц. Але стари жадни вельо пеңежки гвари: „О не бой ше моя мила судьбо, торба цага. Помали, поцихи, па ше иди до неї змесци“. Але торба нараз пукла. Пеңежки ше росипали по жеми и не стало их. Теди ше стари дідо руцел заберац пеңежки, але их не було. „Пеңежки моёй пеңежката, дас ви ше подзели? Ой, главо моя бидна и гладна и безрадна, тераз легнені до гробу на празну торбу.“

Не плаче мамо за миу!

Еден владика приповеда, як едней мацери умар хлапец, едини сей син. Вона не могла престала плакац за нім. Раз так якош през слизи виден вона як иду краине прибранн и ошондени млади хлапци — иду весело. А там од затку далеко, далеко идае вій сип сумни, зос спущенима очима долу. „Цоже тебе, мой сину? — пита ше мац — же так сам идаеш далеко од других, и так помали ходзини?“ Теди ей син открил свой плац и указал мацери велику канту, чо ю зос чејским трудом иссол. „Патьце мамо — гвари син — то вашю слизи, чо их без потреби за миу лесце. Вони таки чекки, же мойо крохач затримую и мойо спасене ше поапсе. Воліце Ви Вашо молитви обрациц

до Бога. Принесце Йому своёю шерцо у жертву Христову; теди миа будзе леггейше, а я ошлебодзени од терхи Ваших слаюх, годзен скорей исц“.

Співділай з ласку Божку!

Раз прішло гу едному старому паноцови еден исваляли млади чловек, па го модлел, да ше за нъго по-модлі, да ше обраци. Веџка ше аш врацел гу своїм пайташом и погуторел зос вишмейованьем як то вон бул при паноцovi. О пар дві заш пришол гу тому паноцovi и гвари: „Я не розумим як то, як гоч сом Вас модлел, да ше за мене модліце, а я ше ані кус не ніправел, аї кус сом не набрал побожносци“. Паноцец на то: „Я то тебе потолкую, лесм же тераз не мам кеди. Але приди тераз зомну, бо баш ми треба твой помоц“. Паноцец го привед ту морю. Там бул еден чамец, а на берегу еден меҳ жига. „Тот меҳ мушым положиц до чамца; ноле помож ми го положиц!“ гвари паноцец. Млади чловек послухал. Вжал меҳ за еден конец а паноцец за други. Але накеди вон вжал еден конец до рук, паноцец свой конец дораз пущел. И так даскељораз помовел. Теди тот чловек уж нагіваник гвари: „Ша так не ідае! Мушице и Ви мне дакус помоц. Бо гоч я моцнейши, але без Вамей помоц я не го-дзен сам тот меҳ на место однесц“. Теди ше паноцец ошміхнул и говарел: „Охаб тот меҳ и слухай: Ты мне модлел, да ше за це по-модлім. Пале — я свойо зробел, але ты свойо слова не дотримал. Злуч свою молитву широ цалком зос мою толітву, а то ше вец билавто тебе стане по твоїй дзеки“.

ВШЕЛІСЧИНА

Найважниа бібліотека швета. На цалих швеце есть шицкого 1038 явних бібліотеках, у которых ше находзі 181 мільённі книжкі. Немецка ма сама дас 100 бібліотеки

зос 30 мільённі книжкіх, вец Француска зос 20 мільённі. Бібліотека у Паризу ма сама 5 мільённі книжкі, а вец такой приходзі у Ленінграду, которая ма 4 мільённі книжкіх.

Выхода раз до тюкня. — Цека на цали рок 100 Динари. — За Америку 4 золари на рок. — Рукописи и други писца треба посылац на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад. Војводи Ђорђевића улица број 2. — Претплату на Рус. Нар. Просвітне Дружество, 1°. Крестур. (Бачка)

За редакцію сданы: Юрий Павич, Војводе Ђорђевића 2.

Властитель: Рус. Нар. Просвітне Дружество Рус. Крестур (М. Мудри).

Штампарија „Натошевић“, С. Ђисалович.

МАЛИ ВІСТИ

Бачинци, 1. XI. 1930. р.

На даені, св. апостола и евангелиста Луки пяток 31. окт. преславени у нас торжествено кирбай. Слава Господу Богу, же нам дал того року прекрасну хвилю на тот даснь — та ше саме торжество наше торжествено могло окончить. — Ридко дажеди эме мали у

напім явале тельо госпох як того року, зос шицких наших валалох, котры у красним чисту брали учасц у шицких богослужебных а по богослуженьях кажде нашо руске обисце гучало зос красну нашу руску шпіванку у правим руским чешлю.

Бачинчата.

ШВЕТОЧНИ ОТПОЧИВОК

Недзеля XXII.

Евангелие од Луки гл. XVII., зач. 83.

„Над всіма сими, между нами и вами пропаст велика утвердися.“

Добре позната шицким правим християнам Исусова прічта о богачу и Лазару, которая чыта іншыка на індузелю XXII. Правди тей прічти су потынни за праведнікох и страшны за грешнікох. Постой место блаженства, а постой место мучения одкады не мож висц. Тота правда ё вична, як и сам Бог вични. Добре будзе, да раздумуемо о вічносци Божкай, бо тата правда годна нас очувац, да ше не достанеме на „мисто мучения“.

На тим швеце меня шицко. Нет тому давно, кед нас не було ту, а фришико прииде, же нас не будзе ту, як и наших дідох и прадідох, хтори ше грали на тим слунку и радовали мешачку и гвядом. Но, придае час, же и слунко охладнее и мешачок и гвяды зацемнею и жем ше премені. Шицко то доказанне у мудрих книжкох наученякох. Швет старое и меня ше. Правда, же то ідае помалки, но кончина ше прибліжусе шицкому.

Знаме то ве лесм зос людской мудросци, але баркей и сітурнейше зос Божкай обяви. Исус Христос обявл швету ясно и красно, же будзе конец швета. Йому мушиме вериц, бо ё Бог, и шицко ѿ повед, то правда.

Було дажем време, кед нас не було и швета не было, а придае час, же нас не будзе Хто бул скорей од нас и хто остане по нас?! Чуйце, ѿ гутори св. Писмо: „Прежде яко гори родишася и соада земля, од віка да віка Ти сси Бог.“ „Небо и земля мимо идет. Вся яко ризи обвештают. Ты же той жеде еси и літа твої не скідніш.“

Ето, ѿ гутори слово Боже. Кед швета не было, Бог бул, а кед го заж не будзе, Бог будзе. А прецо то? Прето, эке Бог вични. Ми будземе о тей красней правди — свойству Божким — раздумовац преа вічай нідаел, же би нам осталася глубоко у шерцу засадзена и да по пей живот свой удесиме, бо лесм теди нас чека „лонъю авраамле“, и теди ше избавиме „миста мучения“ богача. Едно, або друге нас неминовно чека.

О. М. Мудри.

НА ПРЕДАЙ

Одходзим з Миклошевіох, прето предавам под аренду мою модерну хижку зос карчму, дутяном, з тарговину, зос гарном и зос модерніма просториями. Интересенты пай ше явля на властителя

ДЮРА БЕСЕРМИНІ
Миклушевіо, в. Чаковіо.